

SMæk og SMåkager

Første tirsdag eller tredje fredag i måneden ... Man skal holde tungen lige i munden for at huske det i længere tid, end det tager at læse det på SMils hjemmeside.

Tekst og illustration: à la Cirkus

En introduktion
i
Foreningen SMil

Jeg tror min forventning var noget i retning midaldrende mænd med hestehale, ølmave og fedtede læderveste. Inderst inde forestillede jeg mig, imellem os sagt, også en vis portion bedrevende formaning og bastante holdninger til sadomasochisme.

Skuffelsen er fuldkommen. Det eneste, som bare i svag grad lever op til mine snæversynede fordomme, er de mange stearinlys og det sortmalede loft.

Knap er vi indenfor døren, inden et par smilende unge mænd kommer os i møde, stikker hånden frem og siger:

"Dags – velkommen."

Lokalet, vi er trådt ind i, minder mest af alt om en café – hvis man vel at mærke ser bort fra det massive trækors, som er flankeret af

knager med piske og læderremme i den modsatte ende af lokalet. Der er lunt og hyggeligt, og de mange stearinlys understreger den afslappede atmosfære. Resten af lokalet er indrettet med små caféborde, en sofagrube og en bardisk.

En hyggelig og afslappet atmosfære

Baren bærer præg af at være mere end blot et udskænkingssted. De mange små sedler, girokort og kuglepenne efterlader det indtryk, at disken fungerer som både bar, information og reception i ét. Og det bliver senere bekræftet, at det er netop, hvad den er – et samlingssted og udgangspunkt for den aktivitet, som er i huset.

Og med ryggen mod disken, på to barstole, sætter de to mænd sig, som netop har budt os indenfor. Ret glidende og uformelt begynder de at fortælle om Foreningen SMil.

De har prøvet det før, og det er tydeligt, at det ligger dem på sinde at tegne et realistisk og uhøjtideligt billede af, hvad det indebærer at være medlem. Introduktionen er både informativ og fyldig på samme tid.

Værterne gør meget ud af at understrege den frihed, hvormed medlemmerne bruger foreningen og lokalerne.

Nysgerrighed og varme kinder

Der er mange flere fremmødte, end jeg havde forestillet mig. Udover os selv, er der ti-tolv

mennesker i caféen. De drikker kaffe og spiser af småkagerne, som er stillet frem på bordene til os. De er ikke så tilbøjelige til at se hinanden i øjnene, og en enkelt eller to har måske ligefrem antydningen af lidt rødmen og varme kinder – men belysningen er både dæmpet og nådig.

Det er mit skøn, at de fleste er i trediveerne, en enkelt lidt yngre, og en enkelt måske omkring fyrre år.

Præsentationen varer cirka tyve minutter og indeholder bl.a. personlige betragtninger om det at være ny og lidt beklemt i social sammenhæng, når det handler om noget så intimt som seksualitet. Samtidig bliver der givet praktiske oplysninger om diskretion, medlemskab og aktiviteter i foreningen.

Introduktionsaften i Foreningen SMil

I de hellige haller

Så bliver vi inviteret på rundvisning i lokalerne. Vi går stiltærdigt med, imens der bliver vist frem og fortalt om spankingrum, afregning for brug af badevand, almindelige hensyn og gensidige forventninger til opførsel overfor andre mennesker.

Vi siger stadig ikke meget, men folk løsner en smule op efter at være kommet på benene, og en enkelt har en kvik bemærkning eller to til rundvisningen. En kvinde smiler til mig, og jeg bemærker, at folk er begyndt at udpege genstande i rummet for hinanden.

Lokalerne er både hyggelige og velholdte. Der virker rent, og temperaturen skaber den tanke, at her ind imellem må færdes mennesker i lettere påklædning end vores.

I den ene ende af huset findes et lokale på ca. 16 m², som er indrettet med en seng, bjælker, en gynækologbriks og et udvalg af manchetter, reb og spanskroer.

Ved siden af findes et badeværelse, hvor man skønmæssigt afregner for det vand, man har brugt. Man skønner vel at mærke selv. Taksten er en krone i minut-

tet for et varmt brusebad.

I modsatte ende af etagen, findes et større rum. Jeg får associationer til et aerobictræningslokale. Her er parket på gulvet og væggene er afvekslende lyse.

Midt i rummet dominerer en gabestok af en anseelig dimension, og i et hjørne står endnu en gynækologbriks. Her er en sofa at sidde i, et enormt træ Kors på væggen, massive lysestager, stålbure til indespærring af elskende, og en rustik fornemmelse af, at her er et rum med et formål. Det er som om, det ganske enkelt ikke giver mening at være her uden samtidig at nyde.

En rolig aften i SMil

Aftenen sluttet af med almindelig hyggesnak og interesserede spørgsmål i sofagruppen i caféen.

Klokken 20:10 dukker de første medlemmer af foreningen op fra byen udenfor. De slår sig ned og kigger nysgerrigt på os. En naturlig reaktion, i betragtning af, at de kan forvente, vi betragter deres sexliv på nært hold i den nærmeste fremtid. Eller omvendt.

Det er en stille aften. To par dukker op uafhængigt af hinanden,

og et par stykker dukker op alene og sludrer fredsommeligt med hinanden.

Ingen lader til for alvor at være i humør til pisk eller dampende sexorgier. Og det er åbenbart helt legalt, at man selv afgør, hvad man har lyst til. Smæk eller småkager. Vi beslutter os for, at SMil er rart sted at være, og vedtager at benytte os af faciliteterne med det samme.

Man kan betale for et medlemskab i baren, hvorefter man er fuldgældigt medlem.

Kvinden, jeg er sammen med, er velskabt og lyshåret og tiltrækker sig diskret, men umiskendelig opmærksomhed. Hun falder i snak med en midaldrende mand, imens jeg udfylder en blanket og betaler indmeldelsesgebyret ved baren.

Tonen er ret uformel, og vi føler os velkomne. Omvendt synes ingen at bemærke, at vi lister os tilbage til salen med korset og den store gabestok.

En varm anbefaling

Alt i alt har det været en både overraskende og god oplevelse. Ikke mindst fordi vores værter for aftenen både er imødekomende

og behagelige mennesker. Men også fordi mine værste fordomme er blevet gjort til skamme. Ingen messende guruer, ingen savlende, anmassende henvendelser ... faktisk er vi slet ikke blevet forulempede på nogen måde hele aftenen – tværtimod.

Det kan anbefales at benytte sig af SMils tilbud om en introduktionsaften. Det er både uforpligtende og uformelt, og samtidig er det, som introduktionen også lægger op til, muligt at danne sig et relativt fornuftigt indtryk af, om man overhovedet har lyst til mere end blot en introduktion.

Det er klart, at man ikke kan opleve, hvad der foregår i en forening med flere hundrede medlemmer i løbet af blot en enkelt aften, men hvis man ønsker at snuse til, hvad andre sadomasochister foretager sig, når de er sammen, er dette en mulighed for en rigtig god begyndelse.

Tak til SMil for en god aften.

SMæk & Co.

- sarte striber

Den seksuelle frigørelse er over os
Det 21. århundredes mennesker
mødes i skumle, fordækte...

....rædselsfuldt!

Cirkus